

तमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

ज्ञानप्रणड़ विद्यालय

प्रकाशक
आनन्दकुटी विहार गुठी, स्वयम्भू

[सं. द. नं. १/०३१ प्र. जि. अ. का. का.]

वर्ष २

अंक ८

ने. सं. १०६५

इ. सं. १६७४

वार्षिक ५/-

मूल्य: -१५०

“आनन्द भूमि” का नियम

- १) “आनन्द भूमि” आनन्दकुटी विहार गुठोंको मासिक मुख्य-पत्र हो। ‘आनन्द भूमि’ प्रत्येक पूर्णिमामा निस्किन्छ ।
- २) यसको वार्षिक चन्दा रु. ५/-, अर्ध वार्षिक रु. ३/-, एक प्रतिको पचास पैसा। जुन महीनामा पनि ग्राहक बज सकिन्छ ।
- ३) बुद्ध-धर्म सम्बन्धी लेख मात्र यसमा छापिने छ ।
- ४) कुनै लेखकद्वारा प्रकट भएको विचारको उच्चरदायी सम्पादक मण्डल हुने छैन ।
- ५) प्रबन्ध सम्बन्धी पत्र व्यवहार र चन्दा व्यवस्थापकको नाममा पठाउनु पर्छ । पत्र व्यवहार गर्दा स्वेच्छा आफ्नो ग्राहक संख्या, पूरा नाम र ठेगाना राखोसित लेखी पठाउनु पर्छ ।
- ६) पत्रिका नलिने भएको खण्डमा वा आफ्नो ठेगाना हेरफेर गर्नु परेमा एक महीना अगाडि नै व्यवस्थापकलाई सूचना दिइनु पर्छ ।
- ७) कुनै पनि रचना प्रकाशित गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादक मण्डलमै रहनेछ ।

आनन्द भूमि कार्यालय
आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं

विषय सूची

बुद्ध वचनामृत	२
विशाखाको सामाजिक जीवन (बुद्धकालीन महिलाहरू)	३
आनन्दकुटी विहारको लागि गुठ राखेको [गुठी व्यवस्था-पत्र]	७
ल्हासा देया चिकित्सा शास्त्रे बौद्ध दर्शन	८
चेत्य पूजा	१०
Dutajataka	१०
Buddha and Woman	११
थुइके मफुगु खँ	१२
समाचार	१२

आणण्डु बृति

“चरथ भिक्खवे चारिकं बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पाय चत्वाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खवे धर्मं आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवल परिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।”

(महाबग्ग-विनयपिटक)

मिक्षुहरू ! बहुजन हितको लागि, बहुजन सुखको लागि, विश्वमाथि दयाको लागि, देव र मनुष्यहरूको हित, सुख र कामको लागि संचार गर । मिक्षुहरू ! आरम्भ, मध्य र अन्त समयसम्म कल्याण हुने धर्मको अर्थ र भाव सहित उपदेश दिएर सम्पूर्ण परिच्छुद्ध ब्रह्मचर्य(धर्म) को प्रकाश पार ।

सम्पादक भंडल

भिक्षु अश्वघोष, श्री बटुकृष्ण ‘भूषण’, श्री न्हुछेबहादुर वज्राचार्य

वर्ष २	आनन्द कुटी	मंसीर २०३१	स्वयम्भू	अङ्क ८
		बुद्ध सम्बत २५१८		

बुद्ध वचनाभूत

अल्सी बीर्यहीन भई सय वर्ष जिउनु भन्दा दृढ उद्योगी भई एक दिन जिउनु बेस ।

दुराचारी र असंयमी पुरुष को सय वर्षको जीवन भन्दा सदाचाही र ध्यानी पुरुषको एकदिन को जीवन नै बेस छ ।

जस्तो बास नआएको फूल रामो भएता पनि निष्फल हुन्छ, त्यस्तै कृया हीन कुरापनि निष्फल हुन्छ ।

विशाखाका सामाजिक जीवन

(बुद्ध कानौन महिलाहरू बाट)

विशाखा उपासिका सबै नाता कुटुम्बहरू तथा इष्टमित्रहरू संग मिली जुली बस्न सक्ने भ्रस्वभावको नारि थिएन। आफूले जे जस्तो विश्वास गरेता पनि अकाङ्को विश्वासमा आक्षेप वा आधात पुन्याउने स्वभाव उनिमा थिएन। न त उनले आपनो धन, जन, यश कीर्तिको प्रभावद्वारा अरुमाथि दबाउ राख्न चाहन्थिन्। बरु उनी सबैको प्रति दया, स्नेह तथा सहानुभूति राख्न सक्ने बीर नारी थिएन्।

एकदिनको कुरा हो—श्रावस्तीमा रक्सी पिउने उत्सव थियो। अनि विशाखाका पाँचशय साथी स्त्रीहरू आई विशाखालाई भने—“विशाखे ! आज उत्सव मनाउन पन्यो।” उनीहरूको कुरा सुनी विशाखाले भनिन्—“साथी हो ! म रक्सी पिउन्न। यो उत्सव भने रक्सी पिउने उत्सव हो।” विशाखाको कुरा सुनी उनीहरूले भने—“विशाखे ! त्यसो भए तपाईंले बुद्धलाई निम्तो गरी भोजन दिनुहोस, हामीहरू रक्सी आदि पिई उत्सव मनाउने छौं।” विशाखाले उनीहरूलाई न निन्दा गरिन्, न त प्रशंसा नै। बल्कि उदारतापूर्वक उनीहरूको कुरालाई स्वीकार गरी बुद्धलाई निम्तो गरी भोजन दान दिइन्। साँझपछ ती पाँचशय स्त्री साथीहरू संग जेतवन विहारमा धर्मोपदेश सुन्न गइन्। ती स्त्रीहरू रक्सी पिउँदे विहारमा गए। विहारको ढोकामा पुग्दा पनि रक्सी पिए। बुद्ध भगवान्ले उपदेश सुनाइ रहनु भएको बेलामा कुनै तरहले पनि चुपलागेर बस्न नसकेका ती स्त्रीहरूले अनेक तरहले

हातखुट्टा चलाउन थाले। अनि केही कराउन थाले, केही क्गडा गर्न थाले, केहीले गाउन थाले र केहीले त नाच्न पनि थाले। यसप्रकार धर्नसभामा भइरहेको महाविकारतालाई देखो भगवान्ले उनीहरूलाई संदेश जनाउन, विरक्त पार्न आँखी भाँको रौं बाट कालो रश्मि निकाल्नु भयो र महा अन्धकार भयो। महा अन्धकार भएर आएको देखो उनीहरू सबै भयभीत हुँदा रक्सीको रङ्ग छट्यो। त्यस पछि भगवान् आतब बाट अन्तरधान भई सुमेरुको मूर्धनीमा बस्नु भई हजारौं सूर्यहरूको तेज फैलाएको जस्तै आपना ऊर्ण लोम बाट स्वच्छ तथा चम्किलो रश्मीको तेज प्रसार गरी, उनीहरूले सुने गरी निन्न गाथा भन्नु भयो—

कोनुहासो किमानन्दो निच्चं पञ्जतितेसति
अन्धकारेन ओनद्वान् पदीपं गवेस्सयाति ॥

अर्थ—सधै आगोको ज्वाला दन्की रहेको ठाउँमा के हाँस्ने र के आनन्द लिने ! अन्धकारले ढाक्दा पनि तिमीहरूले बत्ती किन न छोजेको ?

यो गाथा सुन्दा सुन्दै ती स्त्रीहरूका हृदयको दियो बली उनीउरूले स्रोतापन्न फल साक्षात्कार गरे। यस पछि विशाखा उपासिकाले भगवान बुद्धतंग— भन्ते ! लज्जा, भय र त्रास जस्ता गुणहरू दूर गर्न सक्ने प्रत्येकी भयकर रक्सीको प्रादुर्भाव कहिलेदेखि भएको होजा भनी प्रश्न सोधे पछि वाहाँले रक्सी उद्गम भएको कारब बनाउनु हुँदै कुम्भ जातको अतीत कथा सुनाउनु भयो।

नमो तस्स सम्भा सम्बुद्धस्स

आनन्दकुटी विहारको लागि गुठ राखेको गुठी व्यवस्था-पत्र

१. प्रस्तावः

श्री ५ को सरकार राष्ट्रिय शिक्षा समितिले मिति २०२९।५।२० मा आनन्दकुटी विद्यापीठ का संस्थापक भिक्षु अमृतानन्दलाई पठाएको पत्रानुसार २०२९।५।२५।७ मा आनन्दकुटी विद्यापीठका संचालक समितिको बैठकले निर्णयगरे अनुसार आनन्दकुटी विहार का नाउंमा खाता खोली एकमुष्ट रकम छुट्याई अनुदान दिएको हुंदा सो रकमबाट हुनु पर्ने लक्ष पूरा गराउनको अभिप्रायबाट भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर द्वारा आनन्दकुटी विहार गुठीको नामले गुठ (TRUST) गठन गरिएको हो ।

यस आनन्दकुटी विहारको नाउंमा हाल भएको पूँजि र भविधमा धर्मनिष्ठा तथा धर्मग्रेमी सज्जनहरूबाट आ० स० प्राप्त हुन सक्ने छ भन्ने आशामा हाल भएको रकम समेत गुठ राखी त्यसलाई संचालन गर्ने एक संचालक समितिको पनि गठन गरी, मूल धन नमासिने गरी त्यसबाट आयस्ता हुने रकमबाट मात्र आनन्दकुटी विहारको चिरस्थायी संरक्षण गराउने र बुद्ध धर्म को ज्ञान र दर्शनलाई संवर्धन अन्वेषण तथा प्रचार गर्ने अभिप्रायबाट यो गुठी प्रबन्ध पत्र तयार गरिएको हो । यसमा लेखिएको

विपरित काम कम्बेबाट भएमा मान्य हुने छैन र सो विपरित काम गर्नेलाई प्रतिवाय समेत लागि नोक्सानी गरेमा भर्ना दिनु पर्ने छ भनी यस पत्रबाट घोषणा गरिएको छ ।

२. उद्देश्यः-

- (क) आनन्दकुटी विहारको चिरस्थायी संरक्षण, मरम्मत-सम्भार र विकास तथा त्यसमा बस्ने स्थविर परम्पराका भिक्षु संघलाई चतु प्रत्यय द्वारा उपस्थान गर्ने ।
- (ख) बुद्ध धर्मको पुस्तकहरू प्रकाश, प्रचार, प्रसार गर्ने, बुद्ध धर्मको शिक्षादिने तथा बौद्ध धर्म सम्बन्धि अन्वेषण गर्ने विद्वान लाई सबैदो स्कलरशीप प्रदान गर्ने ।

३: गुठः-

- १) आनन्दकुटी विहारका लागि तल लेखिए बमोजिम गुठ (TRUST) रहेको छः-
- (क) आनन्दकुटी विहारको कोषमा राखिएको नगद रकम ।
- (ख) यो गुठीको स्थापना पछि यस गुठका निमित्त प्राप्त हुन आएको चल अचल नगदी जिन्सी सम्पत्ति ।
- (२) गुठीको कायमी र पछि थिएमा सो थिएको समेत देखिने गरी गुठको चल अचल सम्पत्तिको पूँजिगत लगत खाता संचालक समितिबाट तयार गरिने छ र समितिकै जिभ्मा रहने छ ।

(३) गुठीको खातामा चढेको चल अचल सम्पत्ति हास हुनेगरी कुनै हालतमा पनि खर्चिने छैन र त्यसको व्याज, मुनाफा वा आयस्ताबाट मात्र यस गुठी पत्रको उद्देश्य पूर्ति गरिने छ ।

तर पछि थिए चल अचल जिन्हि लाई नगदीमा परिणत गर्ने वा पूँजी बढाउने वा स्थायी राख्ने विचारबाट लगानी गर्ने वा कुनै अचल सम्पत्ति जोड्ने समेत मूल पूँजिमा प्रतिकूल असर नपर्ने तथा फायदा जन्य जुनसुकै कामगर्ने संचालक समितिलाई अधिकार हुने छ ।

(४) गुठीको आयस्ता व्याज वा मुनाफाबाट आएको रकम यस प्रबन्ध पत्रको उद्देश्यमा उल्लिखित कुन कुन काममा कर्ति कर्ति र कहिले खर्च गर्ने भन्ने कुराको निर्णय संचालक समिति बाट हुने छ ।

(५) गुठीको चल अचल सम्पत्ति हिफाजत गर्ने र आमदानी खर्चको हिसाब बनाई राख्ने तथा आमदानी खर्चको वार्षिक प्रतिवेदन समितिको साधारण सभामा पेशगर्ने कर्तव्य संचालक समितिका सचिवको हुने छ ।

५. लेखापरिक्षण:-

(१) गुठीको आमदानी र खर्चको लेखा परीक्षण संचालक समितिद्वारा नियुक्त लेखा परिक्षकले गर्ने छ । त्यसरी लेखा परिक्षक नियुक्त गर्दा समितिले आवश्यक संझेमा श्रो ५ को सरकार महालेखा परीक्षकबाट लेखा परिक्षक खटाई माग्न प्रयत्न गर्न हुन्छ ।

(२) लेखापरिक्षण गर्ने व्यक्तिको पारिश्रमिक महालेखा परिक्षक बाट खटाइएमा महालेखा परिक्षकबाट सो खटाउंदा तोकिदिए बमोजिम र सो नभएमा संचालक समितिले तोकि दिए बमोजिम हुने छ ।

(३) लेखा परिक्षकले मागेका कागज पत्र-हरू उपलब्ध गराइदिने कर्तव्य सचिव सहित संचालक समितिको हुने छ ।

५. हिनामिनामा दायित्वः-

(१) गुठीको सम्पत्ति हिनामिना भएमा वा लापर्वाहीबाट नोक्सान भएमा सर्व प्रथम सचिवले जबाकदेही हुनुपर्छ । तर संचालक समिति सामुहिक उत्तरदायित्व बाट फुर्सद पाउने छैन ।

(२) गुठीको सम्पत्ति कस्ले मासेमा वा व्यक्तिगत काममा लगाएमा सो गर्ने गराउने सम्बन्ध व्यक्तिले आपनो जायजेठाबाट भरना हाल्नु पर्ने छ ।

(३) यसगुठी प्रबन्धपत्रको उद्देश्य विपरित कुनै काममा गुठको सम्पत्ति लगाउन राइने छैन, लगाएमा सो लगाउनेले आपनो जायजेठाबाट भर्ना हाल्नु पर्ने छ ।

(४) यसमा लेखिए बमोजिम दायित्व बेहोर्न पर्ने व्यक्तिले रकम भर्नार्गार्दा वार्षिक शयकडा १० व्याज समेत बुझाउनु पर्ने छ ।

६. संचालक समितिः-

(१) आनन्दकुटी विहार गुठी (TRUST) संचालन गर्नको निमिस एक संचालक समिति (गुठीयार मञ्चल) (Trustee Board)

रहने छ जसमा नौ (९) सदस्य रहने छन् ।
यस मध्ये आनन्दकुटी विहारवासी भिक्षुहरू
मध्ये (३) तीन भिक्षुहरू अनिवार्यरूपमा
रहने छन् ।

(२) संचालक समितिका सदस्यको पदावधि
पाँच (५) बर्षको हुने छ । तर निम्न लिखित
व्यक्तिहरू आजीवन सदस्य नियुक्त गरिएको छ ।

तपापि जुनसुकै सदस्यले राजिनामा
दिइ आफ्नो पद त्याग्न सक्ने छ ।

क. श्री श्रद्धेय अनिरुद्ध महास्थविर आनन्दकुटी सदस्य	
ख. श्री आयुष्मान अश्वघोष	" "
ग. श्री आयुष्मान कुमारकाशयप	" "
घ. श्री तीर्थनारायण मानन्धर, कमलाछि, असन	"
ङ. श्री न्हुच्छेबहादुर बज्राचार्य, किम्डोल	"
च. श्री रत्नबहादुर बज्राचार्य, त्यौड	"
छ. श्री पूर्णकाजी तुलाधर, असन भोटाहिटी	"
ज. श्री भाइकाजी रन्जितकार, मजिपाट	"
झ. श्री भक्तिलाल श्रेष्ठ	"

(३) कुनै आजीवन संचालक सदस्यको मृत्यु
भई वा निजले राजिनामा दिई पद रिक्त
हुन आयो भने सो रिक्त पदको स्थान पूर्ति
गर्नाको लागि गुठीका आजीवन सदस्य र
साधारण सदस्यहरूको बैठक बस्नेछ र निज-
हरूका बहुमतको निर्णयबाट छानिएको व्यक्ति
संचालक समितिको सदस्य हुने छ । तर
नाम प्रस्तुत गरिएको व्यक्तिको लिखित
स्वीकृति देगर सो नाममा विचार गरिने
छैन ।

(४) आनन्दकुटी विहार छउन्जेलसम्म त्यहाँ
बस्ने नेवासिक भिक्षुहरू यसगुठीका आजीवन
सदस्य हुनेछन् । गृहस्य उपासक दाताहरू
यस गुठीका सदस्य बत्र चाहेमा बार्षिक चन्दा
रु. १०।—दश रूपैया शुल्क तिरी साधारण
सदस्य र रु. ३०३।—तीनशय तीन रूपैया
चन्दा दिएमा आजीवन सदस्य बत्र सक्ने
छ । वर्षाको जुनसुकै महिनामा पनि शुल्क
तिरी साधारण सदस्यहुन सक्ने छ । त्यस्ता
सदस्यको प्रत्येक वर्षाको आश्विन महिनाको
मसान्तमा सदस्यता समाप्त हुने छ ।

(५) संचालक समितिको अध्यक्ष, उपाध्यक्ष
र सचिव पदमा आफू मध्येबाट समितिले
बहुमतको निर्णय द्वारा निर्वाचित गर्ने छ
र निजहरूको पदावधि पाँच (५) वर्षाको
हुने छ । तर सो व्यक्ति संचालक समितिको
सदस्य कायम नरहेमा उक्तपद पनि स्वतः
रिक्त भएको मानिने छ ।

(६) कुनै पदाधिकारीले वा सदस्यले बीचमा
राजिनामा दिएमा निजको बाँकी अवधिको
लागि निर्वाचन हुनेछ ।

(७) उपदेश (५) बमोजिम पदावधि समाप्त
भएको व्यक्ति पुर्णनिर्वाचनको लागि ग्राह्य
हुन सक्छ ।

(८) यस आनन्दकुटी विहार गुठीको आन्तरिक
कामको लागि संचालक समितिले नियमहरू
बनाउने छ । सो नियम सभय समयमा
आवस्यकतानुसार संशोधन हुन सक्छ ।

(९) यस गुठीपत्रलाई आवश्यक पर्ने अवस्थामा संचालक समितिका बैठकले बहुमत बाट बाहेक संशोधन गर्न सकिने छैन ।

७. गणपूरकसंख्या:-

कार्य संचालक समितिको कामकाजमा पाँच

(५) जना सम्म सदस्यको उपस्थिति पर्याप्त हुने छ र बहुमतको निर्णय मान्य हुने छ ।

८. अवधिकारितराधिकार:

यो आनन्दकुटी विहार गुठी संचालक समिति कारणवश स्वतः विघटन भयो वा पथच्छष्ट भयो भने आनन्दकुटी विहारका भिक्षुहरू, गुठीका आजीवन तथा साधारण सदस्यहरू, आनन्दकुटीका दाताहरू तथा स्थवीर परम्पराका भिक्षुहरूले यस प्रबन्ध पत्र बमोजिम पुनः व्यवस्था मिलाउन सक्ने छ ।

९. नाम:-

(१) यस लिखतको नाम आनन्दकुटी विहार महागुठी प्रबन्ध-पत्र भने हुने छ ।

(२) यस गुठीको नाम आनन्दकुटी विहार गुठी भनी राखिएको छ ।

१०. परिभाषा: यो गुठी-पत्रमा

(क) संचालक समिति भनाले यस गुठी

संचालक समिति अर्थात् गुठीपार मण्डल (Trustee Board) संक्षनु पर्छ ।

(ख) सदस्य भनाले यस गुठीको सदस्य भनिएको संक्षनु पर्छ ।

(ग) आनन्दकुटी भनाले आनन्दकुटी विहार भनिएको संक्षनु पर्छ ।

(घ) गुठी भनाले आनन्दकुटी विहार गुठी संक्षनु पर्छ ।

“विरंतिठ्ठतु सद्भम्मो”

। इति सिद्धिरत्थु ।

यस गुठी प्रबन्ध-पत्रलाई तल हस्ताक्षर गर्ने व्यक्तिहरू उपस्थित भएको बैठकले मिति २०२१।६।२२।१ मा स्वीकार गरी पारित गरेको हो ।

- १) भिक्षु अनिरुद्ध महास्थविर
- २) भिक्षु अश्वघोष
- ३) भिक्षु कुमारकाशयप
- ४) नुच्छेबहादुर बजाचार्य
- ५) भक्तिलाल श्रेष्ठ
- ६) तीर्थनारायण मानस्थर
- ७) रत्नबहादुर बजाचार्य
- ८) पूर्णकाजी
- ९) भाइकाजी

शुभ कामना

नेपाल सम्बत १०६५ न्हू देया उपलक्षे सकल

ग्राहक व पाठक वर्ग पिन्त हार्दिक शुभ कामना दु ।

आनन्द भूमि परिवार

लहासाढेया चिकित्साशास्त्रे बौद्ध दर्शन

डा. होमराज बज्राचार्य

(नहापाया लयं)

१) बौद्धदर्शन (क)

लहासा देशे प्रत्येक महेंला लामा तथ्यसं सम्पूर्ण त्रिपीटकया सार अध्ययन याग्यु अत्यावश्यक यानातगु दु । कारण बुद्ध यातहे सम्पूर्ण प्राणी हीतया लागी उपदेश विद्या विज्ञाह्य भिषगराज अर्थात् महावैद्य भाषि । बुद्ध कनाविज्ञायेऽथव शरीरे काय भन वाक सुद्ध मजुल धासा सम्पूर्ण शरीरया रहश्य असुद्ध जूबनि । अले अवहे असुद्ध रोग अथवा दुःख प्रकृत ज्यो । यज यजगुहे आपालं आपालं आर्थ उपदेशया आधारे लहासाय बौद्ध दर्शनयात जिवनदर्शन भाषिया छवंगु दु ।

चिकित्सक जीवकं बौद्ध दर्शन गहनरूपं श्वीकाली पूर्वीय चिकित्सा शास्त्रया छगु तथंगु दर्शन एवं तेवा “मानव मात्रया कल्याणकारी दर्शन उप्रेरीत ज्वोगु धार्मिक नीतिया भावनां विरामीया मानसिक केन्द्रे तथंगु प्रभाव लावनि । अवहे प्रभावं भौतिक शरीरया हृष्यायनं अदृश्यरूपं तथंगु परिवर्तन हृष्या रोगीपनायात स्नानियायगु सामर्थ्यं ज्वो” धंगु भावनाया सिद्धान्त प्रचार यानावयें लहासाय बैद्य लामात्यसं अवहे सिद्धान्ते दृढ़जुया अवश्य अवोकेगु लागी बौद्ध दर्शन अध्ययन याग्यु नितान्त आवश्यक खनाच्छंगु दु ।

अ उद्देश्यया पुर्ति लहासा दे यागु बौद्ध समाजे योंस्वङ्गूगु शब्दीहे पूरा याना केनेगु प्रयास जूबंगु खने दु । लहासा दे यागु इतिहासे रीन-छेन-ग्रूवया जन्म बैद्य लामातयगु समाजे छगु तथंगु तेवा विन । अ लामाँ ज्ञानं युवावेदं थःहे ‘श-त्रु’ विहारे वसा भिक्षु जुल । अले थगु इले तकया तमाम बौद्ध ग्रन्थ ‘श-सक्य’ गुम्बाया विशाल पुस्तकालये च्छंगु अध्ययनयाना छगु महत्वपूर्णगु ज्या यात । अ ज्या खः उगु समयतक प्राप्तगु फुक्क सफूत मुना निगु महान ग्रन्थत देकावंगु । अवहे निगु ग्रन्थत खः—‘कन्जुर’ व ‘तन्जुर’ । कन्जुरे तमाम बुद्ध बचन संग्रह । तन्जुरे विभिन्न आचार्य पिनिगु दर्शन, ज्ञान, विज्ञान, तन्त्र, चिकित्सा आदि विषय कन्जुरया टीकादि ग्रन्थ । विद्वानलामा रीन-छेन्या समकालीन छह्य महान चिकित्सक योन-तेन गम्पोनं मेड्जी-पेक्षाय जीवकया त्रिन्दोष सिद्धान्ते बौद्ध दर्शन साधन सार सहितगु व्याख्यायाना तद सिद्धान्तं लहासाया जनजीवने उचितरूपगु यकों मौलिक सूत्रतय्गु विचारत कनावन । थुपि विचारतय्गु संग्रह ‘शो-ज्यूद’ ‘छोमा-ज्यूद’ नामगु चिकित्सा सम्बन्धी ग्रन्थे समावेश जुयाच्छंगु दु । उकि योन-तेन-गम्पो यात लहासाय चिकित्सक गणते जनक धायि ।

नेपाली, चाइनीज व भारतीय लाकां, चर्पल व मोजाया लागी सदां लुमंका दिसै ।

दबलकाङी तुलाधर
१०/८ लाकां ज्यासः, भोटाहिटी

चैत्य पूजा

च्वमीः—सागरमान ब्रजाचार्य

चैत्यपूजा धयागु हे भगवान बुद्धया गुणानुस्मरण याना वस्पोल यात सत्कार याय्‌गु खः। बुद्धया स्मृतिया प्रतीक कीथाय आपालं चीभा दु। अले व चीभायात सकल मुना धुमधाम नकसां पूजा याय्‌गु चलन कीथाय् मदुगुमखु। कीथाय् प्रत्येक बहा बही पत्तिकं दुगु चैत्ययात ला—बलाय् सकलें मुना ‘बाहा पूजा’ धका पूजा दिवस माने याना वया छंगुखें थन न्हाथने माथें मताया। कीसं व्व पूजा याना वया चंगु स्थू तर पूजा धयागु हे गय् जुया दत व्वखं मस्थू थें चंव। उकीं थुकीया विषयलय् स्थू थें छुं चर्चा याय्।

शृष्टी कालयापीं मनुत आःथें शिक्षित मजुसे अशिक्षित जुया च्वन। इमीगु जीवन छम्ह जंगली पशु नाप तुलना याना स्वत धाःसा छुं हे पाईमखु। छायधासा इमीगु खाद्य हे मंस जुया च्वन। नापलासा जन्तुया शिकार याना प्वा थनी, नापमलात धाःसा फलफूल हे प्वा थना न्हई।

“जु जुगु स्वय् लु लुगु नय्” धाःथे इमिगु जीवन बीतय जुया वना हे च्वन। इमीसं धर्म कर्म धैगु छु खः व हे भस्य। इमीगु मुख्य ज्या हे जंगलय वना शिकार अथवा फलफूल माः वनेगु ज्या खः। थुगु रूपं इमीगु जीवन बीतय जुया वंसां इमीत दैवी प्रकोप व जंगली जनावर तय्‌गु भयं मतोतु। अले थुमिगु हे पुचलं छहु मनु वया थः पासार्पिगु न्ह्योने सामुहिक दल दय्का आत्म सुरक्षा याय्‌गु खें न्हाथनी। अले व तुरुन्त स्वीकृत नं ज्वी। सामुहिक दल खडा ज्वी वं उगु दलया न्ह्योने छगु समस्या नं दयावई। बासया

समस्यां इमीत आकुल व्याकुल याई। अले इमिसं तधंगु दिमाग लड्य याना छगु गुफा तयार याई। समस्या व परिस्थितीं सु भनू यात जक तोतीई। वस इमीत नं हानं छगु भेगु खाद्य समस्यां नं कायल याई। जंगलय शिकार धैगु सदां दया च्वनीगु मखु अले फलफूल नं सदा दया च्वनीगु मखु। थुगु समस्यां तरे ज्वीत इमीत साःप हे आकुल।

थुकथं इमीगु जीवनय सुधार जुया वना च्वसा नं इमीत दैवी प्रकोप धाःसा तोरुगु मखु। अले उगु दैवी प्रकोप शान्त याय्या निर्तीं सामुहिक रूपं सुं छहु छोया पुकार यासे भवय् नय्‌गु याना हल। अले थन्यागु भवय् ला—बलाय् दया वल। आः व्व भवय् या चलन कीथाय् गुठी, नखः चखः या रूपय् आतकं ल्यना च्वनतिनी।

पूजाया विकास थुगु रूपं जुजुं वया छगु चैत्य वा मूर्तीं यात पूजा याय्‌गु नं चलन जुया वल। पूजाया सिलसिलाय् हे देवराज ईन्द्र भगवान बुद्ध गृह त्याग याना अनोमा नदीया सिथय् च्वता थगु केश त्वालहना आकाशय वाँछ्या विज्यागु उगु केश कया स्वर्गय यंका न्हापांगु चैत्य दयकल।

भगवान बुद्ध निर्वाण जुया विज्याय धुनेव वस्पोल या शरीर दाह याना वस्पोलया धानुया बीबयले ल्वाना च्वपीं मल्ल जुजुर्पित इमि वरीछ गुरु द्रोण ब्राह्मण धानु बराबर जुईक इना विद्या व्युया थःत उगु धानु दानागु कुले कया यंका मल्ल जुजुर्पि लगायत

व चैत्य दयकल । अले थुगुहे चैत्य पृथ्वीस दुगु न्हापांगु चैत्य जुल । भगवान बुद्धया धातु गर्भय तथा दयका तःगु उगु चैत्यत आतकं शोभायमान जुया चबंगु दनी । उगु चैत्यया मतलब भगवान बुद्धया स्मृति यासे सत्कार तथा बुद्ध धर्मय प्रतीछित जुईत प्रेरणा कायथा निती खः । अले उगु हे चैत्ययात चीधंगु रूपय वस्पोलयागु पद्यासन मुर्ति स्थापना याना चैत्य दयकी । उगु चैत्य यात आपालं मनूतसे आदर गौरब तसे पूजा याना वया चबंगु दु । चैत्यया विषय कया झीसं थुगु चैत्य यात छक बाँलाक ह्यसीके ।

चैत्यया रूप प्यंगु दया च्वन । अले उगु प्यंगु रूपया प्यंगु हे नां दया च्वन । उगु नां थुपीं हे खः-

- क) शारीरिक चैत्य
- ख) परिभोग चैत्य
- ग) धर्म चैत्य
- घ) उद्देश्य चैत्य

क) शारीरिक चैत्य- भगवान बुद्धया शारीरिक धातु गर्भय तथा दयकातःगु चैत्य यात शारीरिक चैत्य धाई । भगवान बुद्ध महापरिनिर्वाण जुई धुंका वस्पोलया शरीर दाह याना धातु कया व हे धातु गर्भय तथा मल्ल जुजुपिस दयकुगु चैत्य ते न्हापांगु शारीरिक चैत्य खः ।

ख) परिभोग चैत्य- बुद्ध छ्यला विज्यागु छुं वस्तु तथा दयकातःगु स्मारक यात हे परिभोग चैत्य धाई तर छ्यथा वारे गनं छुं हे दयकातःगु खेमदु । भगवान बुद्ध छ्यला विज्याईगु वस्तु मुख्य पात्र व चोवर हे जक खः । छ्य सिवाय वस्पोल याके मेगु वस्तु छुं दुगु नं मखु । उकीं बोधिवृक्ष यात हे मनूतसे परिभोग

चैत्यया रूपय कया चबंगु दु । बोधिवृक्षया बंशज बोधिवृक्ष यात मनूतसे आपालं श्रद्धा तथा पूजा याना वयाच बंगु दु ।

ग) धर्म चैत्य- बुद्ध धर्मय थुगु चैत्य यात च्वे थे तुं बौद्ध शिलालेखयात हे तुं कया तःगु दु । धार्मिक स्मारक यात हे धर्म-चैत्य धाईगु खः ।

घ) उद्देश्य चैत्य- भगवान् बुद्धया स्मृति याय् या निति दयकीगु चैत्ययात उद्देश्य चैत्य धका धाईगु खः । थौकन्हे झीथाय दुगु आपालं चैत्यत उद्देश्य चैत्यया छवलय तथा श्रद्धा तथा पूजा याना वया चबंगु दु ।

उगु चैत्यया सृष्टी बौद्ध जगतं आपालं यात । थौकन्हे झीथाय देशय जक चाहिला स्वल धाःसा अन-गिन्ती चैत्य झीसं खनी । उगु चैत्य यात श्रद्धातया पूजा याय्बले झीगु मन गुली आनन्द जू । उकीं झीसं चैत्य पूजा यात भगवान बुद्धया गुण व शिक्षा अनुस्मरण याना कायमा ।

- ★ -

न्हू दंया भितुना

नेपाल सम्बत १०६५ न्ह दंया ह्य पूजाया उपलक्षे नेपालि दाजु किजा तता केहेपिन्त जिगु दु नुगलं निसे भितुना ।

सम्यकरत्न बज्राचार्य

खप जगाति

Buddha and woman

The women's liberation movement is nothing new: over 2500 years ago, the Buddha helped women to secure a honoured place in society. He helped to revive the status of women beyond the expectations of the ancient Indian tradition. He brought women to realize their importance and usefulness to the society. Before the Buddha's time Indian women did not enjoy sufficient freedom and were deprived of the opportunities to display their spiritual nature and their knowledge. For example even the birth of a daughter was considered as an unwelcome addition to a family. Yet on one occasion when the king of Kosala was displeased on hearing that a daughter was born to him, the Buddha consoled him by saying, "A woman child, O Lord of men, may prove even a better offspring than a male."

Women were encouraged to play a prominent role as lay disciples of the Buddha. At least twelve of the eighty great disciples of the Buddha were women. Arahats Khema and Uppalavanna were made the chief disciples in the order or nuns. The Buddha also named other female disciples as amongst the most distinguished and pious followers.

Why were women interested in becoming followers of the Buddha? To women who were placed under such unfavourable circu-

mstances, this establishment of the new order of nuns must have no doubt been a great blessing. In this order, Queens, princesses, daughters of noble families, widows bereaved mothers, helpless women, courteous women of all casts and ranks met on a common platform and breathed the atmosphere which was denied them in their cloistered cottages and palatial mansions. Many who otherwise would have fallen in to oblivion distinguished themselves in various ways and gained their emancipation by seeking refuge in the order.

of course not all women could enter the order. Yet many lay ladies were interested in being devotees of the Buddha. Perhaps they sensed his respect for them. The Buddha did not humiliate women, but only regarded them as feeble by nature. He saw the innate good of both men and women and he assigned to them their due places in his teaching. In the Sigalovada Sutta, the Buddha speaks of the women as the husband's best friend.

The Buddha knew that sex is no barrier to the attainment of sainthood. When speaking of the Dhamma the Buddha once said "And be it women or be it man for whom such a chariot does wait, they will go into Nibban's presence by the same chariot.

Dutajataka

Once upon a Time, When Brahmadatta was reigning in Varanasi, the Bodhisatta was born as his son. He grew up and finished his education at Takshasila. After his father's death, he became the king himself.

The king was very particular in his manner of eating. On one plate alone he spent a hundred thousand pieces of gold. He made a pavilion adorned with jewels at the door. When it was time to eat, he had the pavilion decorated, and there he sat upon a royal seat made of gold, under a white parasol with princesses around him and ate the food from the dish which had cost a hundred thousand pieces of gold.

Now a greedy man saw the king's manner of eating and desired to have a taste. Being unable to master his desire he ran to the king, calling out loudly—"Messenger! Messenger! O king" with his hand held up. (At that time and in that nation, if a man called out "Messenger! no one would stop him.) The crowd divided and let him pass.

The man ran up quickly, and catching a piece of rice from the king's dish, he put it in his mouth. The swordsman drew

his sword to cut his head, But the king stopped him and said to the greedy man. "Fear nothing, eat on!" He washed his hands and sat down.

After the meal, the king gave his own drinking water and batel nut to the man, and then said, "Now my man, you said that you had news; What is the news?"

"O King, I am a messenger from hungry. Desire said to me "go!" and sent me here as her messenger. O Lord! Do not be angry, for Hunger's sake men will go very far even to ask enemy for mercy. All men upon the earth must be obedient to it both day and night."

When the king heard this, he said, "That is true. All men are Hunger's messengers. Desire makes them uncontrollable. How well this man has spoken."

The king was pleased with the hungry man and said to him, "Brahmin, all of us are Hunger's messenger's, so I give you a thousand cows together with a bull as a messenger should give to another messenger"

At last he added, "I have heard something, I never heard or thought of before, said by this great man." He was so pleased that he gave him many things of honour.

थुङ्के मफुगु खें

-सुरेन्द्र शाक्य, त्रिशूली

छंगु प्रतिपत्ति पूजाय-

महापरित्राण अले कीगः, नील, नैवैद्य व सिनलं

लयपथगु थद्वाऽज्जलि

छु खः ?

जि थुइके मफु ।

वाडमयया भुई-

खःगु फिगः, वःगु फिगः

फिगः धका सःतय मज्यूगु छंगु स्वतन्त्र चिन्तन

छु खः ?

जि थुइके मफु ।

ईश्वरया अमान्यताय् नास्तिक ज्वीगु

छंगु “थःस्म ह नाथ थः हे खः” वचनया अवस्था

छु खः ?

जि थुइके मफु ।

संस्कृतिया ममताय्

बौद्धयात बुद्धया तुगः उलाक्यने मज्यूगु अवस्था

छु खः ?

जि थुइके मफु ।

थ बौद्ध देश मखु है !

खिमिलां तिमिलायात तुनां च्वन ।

देवाः कवस्सं ख्यू से च्वन ।

अये न सकले नौन थन,

थ मौन वातावरणवा न्ह्यु

छु खः ?

जि थुइके मफु ।

समाचार

नेपाली बौद्ध प्रतिनिधि मंडल दिल्ली बाट काठमाण्डुमा

नयाँ दिल्लीमा हालै सम्पन्न भएको तेको एशियाली बौद्ध सम्मेलनमा भागलिई भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविरको नेतृत्वमा गएको नेपाली बौद्ध प्रतिनिधि मंडल सकुशल काठमाडौंमा आइपुगेको समाचार छ ।

प्रतिनिधि मंडलमा भिक्षु सुदर्शन, भिक्षु सुमंगल, श्री डुप्पालामा, श्री लोकदर्शन बज्राचार्य, श्री न्हुजेबहादुर बज्राचार्यां हुनुहुन्थे ।

उक्त सम्मेलनलाई संबोधन गर्नु हुँदै नेपाली प्रतिनिधि मण्डलका नेता भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविरले शान्ति र समानताका लागि कामगर्न बुद्धको उपदेश प्रति आज हामीले औपचारिकता निभाउन मात्र होईन

यथार्थ रूपमा कर्मनिष्ठ हुनु परेको छ भन्नुभयो ।

महास्थविरज्यूले नेपालमा राजाबाट सदा सर्वदा विभिन्न धर्महरू प्रति श्रद्धा र संरक्षण भएका कुराको चर्चा गर्नु हुँदै श्री ५ महाराजाधिराज सरकार बाट हुक्म बक्सेको भगवान बुद्ध नेपालका सपूतहरू मध्ये एक यस्ता विभूतिहन् जस्ते दिएको आदर्शहरूको खाँबो आज त्यति नै छ जति हिजो थियो भन्ने महान वाणीको उल्लेख गर्नु भयो र भन्नु भयो—नेपालमा हिन्दू, बौद्ध र मुसलमानहरू भेदभाव विभा वसेकाथ्र ।

भारतीय राष्ट्रपतियात बुद्धकालीन सफूत प्रदान

हालसाले नयादिल्लीस जूगु एशियाइ बौद्ध शान्ति सम्मेलने नेपाली बौद्ध प्रतिनिधियारूपे व्वतिकया विज्याहृ “आनन्द भूमि” पत्रिकाया सम्पादक मण्डल मध्येयाहृ श्री न्हुछेबहादुर बज्राचार्य भारतीय राष्ट्रपति श्री फकरुदीन अलि अहमद व भारतीय प्रधान मंत्री श्रीमती इन्दिरागांधीर्पि शिष्टाचार यूवंक नापलाना भिक्षु अमृतानन्द महास्थविर द्वारा रचित बुद्ध कालीन सफूत खुगु उपहार स्वरूप प्रदानयाना विज्यात ।

अथे हे चिल्ली विश्व विद्यालयया बौद्ध अन्वेषण केन्द्र यात, मंगोलिया बौद्ध संघया अध्यक्ष हम्बोलामा गम्बोजाभ यात, एशियाइ बौद्ध सम्मेनयात, नहावया प्रधानलामा कुंबोक बकुलालामापिन्त नं बुद्धकालीन सफूत छगु छगु सेट उहार स्वरूप प्रदानयाना विज्यात ।

बुद्धमूर्ति स्थापनाया स्वद बुद्धि

१४ कार्तिक श्रीघ पुन्हि

ईतुं बहाया चम्पावति बनिया परिवार पिनिपाखे श्रीघले बर्मी दुरु ल्वहं यान्ह बुद्ध मुर्ति स्थापना याना तःगु स्वदं बुद्धिया उपलक्षं भव्य रुपं बुद्ध पूजा आदियाना माने यागु समाचार दु । बुद्ध पूजा यायन्हो भिक्षु अश्वघोषं बुद्धया परि चय लिया धया विज्यात— बुद्ध छम्ह कीर्णिये म्हुतु यचु नुगः वच्म्ह मखु । यथावादी तथाकारी गथे धाल अथेजयां याना वयनोम्ह खः । बुद्ध पुजां लिपा प्रज्ञाया बारे धर्म उपदेश याना भिक्षु अश्वघोष धया विज्यात प्रज्ञा द्विम्हेसिनं न्हागु ज्या याः सानं ढांगदयेक याई, पश्चातप ज्वी मायक सिँत्त जक याय लात धाय माय्क ज्या याई मखु, हानं धया विज्यात प्रज्ञा दयेकेत न्यने कने व अध्ययन यायमा,

अध्ययनजक यानां भगाः चिन्तन याना श्वीका कायेमा । थूथ अभ्यास व अनुभव नं यायमाः अले प्रज्ञा दया वई । बहनि असंत्वाया अन्नपूर्ण ज्ञानमाला भजन न्हाइपुक जूगु समाचार दु ।

खप बौद्ध संघया स्वद बुद्धि

१३ कार्तिक भक्तपुर । खप बौद्ध संघया स्वद बुद्धि या उपलक्षे बौद्ध समकृति विहारे भिक्षु कुमार काश्यपया सभापतित्वे छगु सभा जुल । न्हापां बौद्ध संघया स्वदं बुद्धि धका च्यया तःगु पौशा उलेगु ज्या च्याद दुम्ह सुनीत श्रामणेर पाखें जुल ।

अनंतलि बौद्ध संघया उपसचिव जुजुभाइ नं स्वागत भाषण याना धया दिल बुद्ध धर्म उन्नति याना, न्हाज्याका शोषण नीति मदयेके माला च्वगु दु ।

भिक्षु बुद्ध घोषं धया विज्यात— संघ संस्था दयेके अपु तर रक्षा याय थाकु । भक्तपुर बौद्ध संघया नां अनुसारं भक्तपुरया बौद्ध पिन्त भिगु लेंपु दयने क्यके माः ।

भिक्षु विवेकानन्दं नंदाना धया विज्यात— आतकनं नेपागाले चर्वंपि आपालं मां बी पिसं शिक्षाया महत्व मस्यनि । आख छुयायेत व्वनेगु,, ज्या सःसा जकं ज्यु । तर ज्या बांलाक याय सयेकेत जीवन ताले लाकेत शिक्षा माः धयागु इमिसंमस्य । उकि बौद्ध शिक्षाया प्रचार याये माला च्वंगु दु ।

श्री सम्पर्करत्न बज्राचार्य— खपया बौद्ध इतिहास न्हायना धया विज्यात— न्हागः—न्हापां खपये भिक्षु छम्ह विज्याकेत थाकुचा छायकि सुनां नकि धया थे च्वं । आः यो झो वया भिक्षु पिन्त दान विया उंगु खना साप लयता वो ।

समाप्ति आसनं दना भिक्षु कुमार काश्यं धया विज्यात बुद्धि दु पिन्त बौद्ध धाइ । बुद्धि ज्या काइ पिनिगु

पुचःश्रात बौद्ध संघ धाइ । महनि धयागु नखः हिन्दू मात्रया
नखः खः । तर बौद्ध तसें न नख माने याना बुद्धि स्वंका
चंगु खना आश्चर्य ताः । थौं बौद्ध संघं याय माला चंगु
ज्या खः अवसर वादी तथेत दुँइ धाँय् मा लिना वां छोये थैं
वां छोयेगु ।

थनं लिपा बौद्ध संघया सभापतिया धन्यवाद ज्ञापनं
सभा विसर्जन जुल ।

ललितपुरे बृहत ज्ञानमाला भजन

१५ कार्तिक । यलया नागबहुले तारेमाम ज्ञानमाला
भजन संघया आयोजनाय छगु तःधंगु ज्ञानमाला भजन तथा
समारोह जुल । उक्त समारोहे भिक्षु ज्ञानपूर्णिक पाखे पंच-
शील प्रदानं शुरु जुल । वसपोलं कर्ति पुन्हीया महत्वं न
न्हृथना विज्यात ।

अनं लिपा विशेष आमन्त्रित यें असंया प्रसिद्ध अन्नपूर्ण
भजन जुल । थुगु भजनं दर्शक वर्गत साप लयताः धयागु
समाचार दु ।

न्हापां श्री हेराकाजी सुइकानं स्वागत भाषण विया
विज्यात । अन्ते स्थानीय ज्ञान माला भजन संघया महामन्त्री
श्री हेराकाजी शाकयं धन्यवाद विया विज्यात ।

बहनि हाले हे पोखराया अनुद पर्वतस दयेकातेधुकुगु
शान्ति चैत्य थुना तःयाय् हे हाकनं चैत्य दयेकेत श्री ५या
सरकारया पाखे स्वेकुति ब्यूगु लसताय् मत च्वाकुगु समा-
चार दु ।

हाकनं बौद्ध तीर्थ यात्रा

सकसिनं स्पुगु खः स्वयम्भु ज्ञानमाला भजन खलः
या पाखे बाहापुजा व चैत्यपुजा निको न्यायेकुया सिधःगु उप-
लक्षे निकोतक प्यंगु बौद्ध तीर्थ यात्रा अभुतपुर्य कथं जुगु ।

आः हाकनं श्री राजमान उपासकया आयोजनाय
स्वयम्भु ज्ञानमाला भजन खलया पाखे आनन्द कुटी विहारे
स्थापना यानातःगु श्रीलंका चैत्य पूजा पुन्ही पर्तिकं जुवा
चंगु दर्चिछ मयात । अथे हे शद्वालु पिनिगु अनुरोध कथं
मेमेथाद नं चैत्य पूजा जुया चंगु दु ।

श्री राजमान उपासक पाखे बोगु समाचार कथं स्वयम्भु
ज्ञानमाला भजन खलः या बौद्ध तीर्थ यात्रा कमिटिया निर्णय
अनुसारं आः हाकनं बौद्ध तीर्थ यात्रा न्यायेकोगु पक्का जुल
धयागु समाचार दु । थ नं समाचार दु । चैत्य पुजाय् भाग
कापित्त न्हापां स्थान प्राप्त ज्वी ।

बैशाली तीर्थयात्रा समितिया आयोजनाय भिक्षु सुमंगल
व उपासकपिनि नेतृत्वय् थ्व हे मंसीर २५ गते बौद्ध
तीर्थ यात्रा वनीगु समाचार दु ।

श्री तीर्थं नारायण मानन्धर पाखे बोगु समाचार कथं
थ्व हे माघ ३ गते युगल तीर्थ यात्रा समितिया आयोजनाय
ज्ञानमाला भजन खलया कार्यकर्ता तथेगु नेतृत्वय् नं बौद्ध
तीर्थ यात्रा वनीगु समाचार दु ।

खप बौद्ध संघया आयोजनाय पौष १ गते बसं बौद्ध
तीर्थ यात्रा वनीगु समाचार दु ।

ये बुद्ध धर्म सेवा संघ बागबजार आयोजनाय पौस महीनाय
१ गते खुनु हे बसं बौद्ध तीर्थ यात्रा वनीगु समाचार दु ।

नाला, करुणामयया सुरक्षा

नाला करुणामययाथाय प्यखे दुहाँ पिहाँ ज्वी ज्यू । अर्थे
ख्यो थे चक्कना चंगुलि सुरक्षा मदया चंगु यात ये महा
बौद्धे चंगुलि श्री बृहमान ताम्राकारया करुणा व शद्वा
चित्तं छत्राखेरं पखा दना बल्लागु न यागु खापा दुगु ध्वाडा
दयेका करुणामयया सुरक्षा ज्गुवी पुण्य कार्य याना दीगु
समाचार दु । सीबले छुं ज्वना बनेगु मदु । थःनं यानागु
भगु कृति जक ल्यना च्वनी । पुण्यकर्म जक नापं वनी ।

बुद्धया आनन्द नं मदु चिन्ता नं मदु

पुन्ही पत्तिकं स्वयम्भू ज्ञान माला भजन खलया आयो-
जनाय आनन्द कुटी विहार स्थित श्री लंका चैत्य पूजा
न्हावले थे चंगु १५ कार्तिक कर्ति पुन्ही खुनु न्हाइपुक
जुल । बुद्ध पूजा लिपा मिक्षु कुमार काश्यं उपदेश विद्या
धया विज्यात कि- बुद्ध याथ्य छम्ह तःवंभ विद्वान वया
न्यन- श्रमण गौतम छपिन्त आनन्द दु मखुला ? बुद्ध
धया विज्यात- जित आनन्द मदु ।

“छु ले छपिन्त चिन्ता व दुःख दु ला ? जित चिन्ता
नं मदु दुःख नं मदु ।”

“छु धया विज्यानागु गौतम आनन्द नं मदु, चिन्ता नं
मदु खै मथुल ।”

बुद्धं धया विज्यात- खः आनन्द दत धाय्व चिन्ता
दइ । आनन्द काय्या लागी मनूते लिमला । थुगु माल उगु
माल धया आनन्दया लागी मुंकेगु जक्का स्वया च्वन । जित
अज्यागु आनन्द नं मदु, चिन्ता नं मदु ।

कुमार काश्यं धया विज्यात की धासा आनन्द नं
मार्पि चिन्ता नं मार्पि । बुद्धया धापू अनुसारं चिन्तां मुक्तगु
जीवन हे याउसे च्वगु जीवन खः ।

श्री राजमान उपासकं स्वयम्भू ज्ञानमाला संघं यज्ञा
वह च्वंगु चैत्य पूजाधा खै न्हाथना धया दिल । चैत्य पूजाय्
भाग कथा नुगः यचुका भिगु बुँइ पुण्य रूपी पुसा पिइ सयेका
दिसें ।

ओजनं लिपाया कार्यक्रमे भिक्षु अश्वधोषं धया विज्यात-
बुद्धया विचार अनुसार पुण्य जक यानां मगा । पुण्य याय-
बले सांसारिक वासनां बचे जवी फयेके मा । लोकमिसे
प्यमपुनेमा: ।

खपे बौद्ध कक्षा

खपे मुनि विहारे प्रत्येक शुक्रवार व शनिवार खुनु
हिंहो छ ता इले (१ बजे) निसें श्री धर्म सुन्दर शाकय व
श्री रामकृष्ण देवा दिनि पाखे बुद्ध धर्म सम्बन्धी आखः
धंकेगु ज्या जुया चंगु समाचार जिमि संवाद दाता या
पाखे प्राप्त जूगु दु ।

अथे हे खपे हे बौद्ध समकृत विहारे नं बौद्ध क्लाश
चले जुया चंगु समाचार दु ।

विश्व मैत्री विहारया बुद्धि

१५ कार्तिक ललितपुर । यलया बुद्ध जयन्ति कोश
कमिटिया आयोजनाय कर्ति पुन्ही खुनु अभूतपूर्वं कथं बहा
बही पूजा जुल । थुगु बहा पूजा यलया मंगल बजारे ढलोट
याम्ह लुसिया तम्ह भगवान बुद्धया स्थापना याना विश्व
मैत्री विहार वयेकुगुया बुद्धिया उपलक्षे (दरूपार्थे) चंगु
खः । थुगु बाहा पूजाय् नेपाया पुलांगु चलन अनुसार
पञ्चताल बाजा धाः बाजा, खि बाजा आदि सांस्कृतिक
बाजा याना निर्हिंच्छ नगर परिक्रमा जुल । आपालं बाहा
बही जीर्ण जुया दुना वनीगु अवस्था खना आपालं बाहा
पूजाय् भाग कार्पि नुगः मर्छिका च्वन धयागु चर्चा दु ।

गुल्मीमा बौद्ध सांस्कृतिक भलक

रिडी सुगन्ध विहारमा विजया दशमीको उपलक्ष्यमा
स्थानीय ज्ञानमाला परिवारले “ज्ञानमाला साँझ” नामक
सांस्कृतिक कार्यक्रम प्रस्तुत गरेको थियो । साथै सिद्धार्थ
नामक एकाङ्की पनि अति रोचक साथ देखाएर दर्शक वर्ग-
लाई सारै प्रभावित पारेको समाचार छ । कार्यक्रमको
अध्यक्षता ज्ञानमाला संघका अध्यक्ष सुश्री विमला बजिमयले
गर्नु भएको थियो ।

अकर्ता पनि निस्कयो !

१. बुद्धकालीन ब्राह्मण	रु. ७।-
२. बुद्धकालीन गृहस्थी	रु. ८।-
३. बुद्धकालीन राजपरिवार	रु. १०।-
४. बुद्धकालीन महिलाहरू	रु. ८।-
५. बुद्धकालीन परिवाजक	रु. १६।- पछि
६. बुद्धकालीन श्रावक	रु. ६।- मात्र

यी पुस्तकहरू पाइने ठेगाना :-

आनन्दकुटी, स्वयम्भू ।

ध्यानकुटी, वनेपा ।

श्रीघः विहार, काठमाडौं ।

धर्मकीर्ति विहार, नघल टोल ।

हेराकाजी सुइकाः, नाम बहाल, ललितपुर

प्रतीक्षामा :—

बुद्धकालीन श्राविका चरित

बुद्धकालीन ब्रह्मादिदेव

व्यवस्थापक : भिक्षु महानाम, प्रकाशक : आनन्दकुटी विहार गुठी, स्वयम्भू, नेपाल ।

मुद्रक : शाक्य प्रेस, ओम्बहाल, काठमाडौं । फोन नं १३६०४